

גל צאון ליתבי

בראשות הרה"ג
ר' יגאל כהן שליט"א
ראש מוסדות 'ביע אומר'
וארגון 'ענפים'

פרשת במדבר

04

דרך חדשה
על מה צריך
להצטער

02

משלוח רבנו
אחרתי לתפילת
מנחה בער"ש

12

תשועה ברב יענץ
בטחון עצמי!

09

לאשת חיל
הצלם של
האדמו"ר

12

ענפי אבות
סוד קטן לשמחה

חשיבות היחיד בעם ישראל

הגמרא בירושלמי מספרת סיפור מופלא: פעם אחת היתה עצירת גשמים מוחלטת. הלכו לצדיקים קיבל בחלום שיש יהודי פשוט - חמר שמנהיג חמורים - שאם יתפלל יירד גשם. חיפשו ומצאו אותו. שאלו אותו: מה מעשיך? סיפר שפעם השכיר חמורו לאשה שבכתה ברחוב. היא רצתה למכור את עצמה לדבר עבירה כדי לפדות את בעלה שנחטף. הוא מכר את חמורו, שהיה מקור פרנסתו היחיד, והציל את בעלה. אמרו לו: כדאי אתה להתפלל עלינו. התפלל וירדו גשמים.

שואל הרב דסלר: מה כל כך מיוחד? מכר חמור - ובגלל זה כל גדולי הדור מתחננים אליו? ועונה: לא המעשה הוא שמשנה, אלא שנפשו היתה פשוטה, והניסיון שלו היה קשה מאוד - למכור את מקור פרנסתו. בדיוק בגלל זה היה ראוי שתפילותיו יורידו גשם. מכאן לומדים: 'אין יהודי פשוט בעולם'. כל יהודי יכול להיות בעיני הקדוש ברוך הוא גדול ממה שאנשים חושבים. ולכן "מקום שבעלי תשובה עומדים, אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד" - כי הם נלחמים ביצר כל רגע ורגע. בחור שגדל בבית שלא שומרים מצוות, ובכל זאת מניח תפילין ושומר שבת - בשביל הקדוש ברוך הוא, זה גדול הדור. מרב חובתו של הקדוש ברוך הוא לעם ישראל הוא סופר אותם שוב ושוב - כמו אדם שיש לו יהלומים בכיס, כל פעם מוציא וסופר. ומי ששם לב לספירה מוצא שכל השבטים היו בסביבות חמישים עד שמונים אלף, ואילו שבט לוי מנה עשרים ושמונה אלף בלבד. למה? אומר הרמב"ן: שבט לוי לא היה בשעבוד מצרים, ולכן לא התקיימה בו הברכה "וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ". מכאן לומדים: לפעמים דווקא הקושי מביא את הצמיחה. שבת שלום ומבורך!

"שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחותם לבית אבותם במספר שמות כל זכר לגולגולתם". הקדוש ברוך הוא מצווה על משה רבנו לספור את עם ישראל. למה צריך לספור את כולם, לא לפספס אף אחד? בתורה כל מילה חשובה ומדוקדקת, יש ספרים שלמים שנלמדים מפסוק אחד. וכאן סופרים את כל עם ישראל, וכל אחד ואחד מקבל את מקומו בתורה הקדושה - אחד, שניים, שלושה. אומר השל"ה הקדוש: יש כאן מוסר השכל. בעם ישראל יש שנים עשר שבטים, ואם שבת אחד חסר - עם ישראל חסר. היתה תקופה ששבט בנימין כמעט נמחק במלחמת אחים, ואז עצרו והבינו שאם ימחק שבט אחד - לא תשרה שכינה. כי השכינה שורה רק בשנים עשר שבטים שלמים.

כל יהודי חייב לדעת שכשהקדוש ברוך הוא ספר את ישראל, הוא בא ללמד עד כמה כל יחיד נחשב. לכל יהודי יש תפקיד. כשאדם שואל: מה ההבדל אם אני תפילין או לא? אם אבוא לשיעור או לא? התורה סופרת כל אחד כדי ללמד כמה אתה חשוב. מצד אחד - "כל העולם נברא בשבילי", ומצד שני - "אנוכי עפר ואפר". המתנה שבורא עולם נתן לי שאני שווה משהו, היא מתנה גדולה שצריך לנצל. אבל גם לא להתנשא. במיוחד אלה שעוברים משברים, שמרגישים מיותרים: "כולם מתחננים, לכולם יש כסף, ואני לבד". עליך לזכור: כשספרו את עם ישראל, גם אתה היית חלק מהמספר. ואם לא היית שם - המספר היה שונה. ואם מילה אחת בתורה משתנה - ספר תורה פסול. כלומר יהודי בלעדיו אין את עם ישראל, כל אחד שקול כנגד כל העולם כולו.

זמני שבת לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	א	ח'פ"ה	ב"ש
כניסה	19:12	19:15	19:12	19:13*
יציאה	20:04	20:06	20:03	20:05
ר"ת	20:57	21:00	20:57	21:00

בירושלים: לנהגים 40 דק' 18:53

רציים להתחדש ולהתחזק? סרקו עכשיו!

חדש!

חזק על המדרג

ספרו החדש של הרב יגאל כהן "אמונה ובטחון" מעניק חיזוק באמונה בה' ובה' להתמודד עם האתגרים הקטנים והגדולים של החיים

הכל שייך
לבורא
עולם
אנחנו רק
מקבלי
מתנות

פינת ההשראה מהרב

משלחן רבנו

לכבוד האברך היקר והנעלה עדין לגאון ולתפארת הרה"ג שלום אזולאי שליט"א. ירושלים.

אודות שאלת מר בענין אדם שהתאחר בערב שבת להגיע לבית הכנסת, וכרגע ישנן שתי אפשרויות העומדות לפניו או להתפלל ביחיד בביתו קודם שקיעת החמה, או ללכת לשטיבלאך שהוא במרחק עשר דקות

הליכה, אך עד שיגיע לשם כבר תשקע החמה, ולא יוכל לקבל שבת קודם תפילת מנחה. האם יש להעדיף תפילה בציבור או קבלת שבת. הנני להשיבו בקצרה כמסת הפנאי.

הנה מה שכבודו הניח שאם התפלל לאחר שקיעה החמה יפסיד מצוות קבלת שבת ותוספת שבת, אינו מדויק, שכן עיקר קבלת השבת היא מה השביתה ממלאכה, וזה יכול לעשות אף במקרה הנזכר, וכמבואר בחזון עובדיה (שבת ח"א עמ' רסו).

אלא שהיותר טוב ונכון במקרה כזה, שיקבל עליו שבת בפה מלא (או במחשבה כמו שכבר הארכנו במקום אחר מעיקר הדין סגי בקבלת שבת בלבד), ויעשה תנאי שאינו מקבל שבת לכל דבר, אלא לענין מלאכה, ובזה אין שום חשש שהתפלל מנחה לאחר מכן, וכמו שמתבאר בדברי הט"ז (סי' רסג סק"ג), דשפיר דמי יכול לקבל עליו שבת לענין מלאכה ולא לגבי שאר דברים. ועיין עוד בשו"ת ארץ צבי (פרומר סי' ס), שכתב עצה שיעשה תנאי קודם השקיעה, ויאמר 'אם הלכה כדעת הגאונים שמיד אחר השקיעה מתחיל בין השמשות, אני מקבל עלי שבת מיד, ואם אין הלכה כהגאונים אלא כרבינו תם, אני מקבל שבת אלא אחר חצי שעה מן השקיעה'. ודי שיעשה תנאי זה פעם אחת בשנה (ברכי יוסף סי' רעט, וחזון עובדיה שם). אבל מעיקר הדין אין צריך לכך אלא יעשה כנ"ל. וכן העלה ידידינו הגאון ר' יצחק לוי שליט"א בשו"ת אבי בעזרי (סי' נב).

והדין נוהג גם אצל בציבור, כגון שאיחרו להתפלל, ואם יתחילו עתה לא יספיקו לסיים תפילת לחש, קודם שקיעה החמה, ולא יקבלו שבת קודם השקיעה, ג"כ יש להורות שיעשו כנ"ל. וע' למרן רה"י הגאון הנאמן זצ"ל בירחון אור תורה (אייר תשד"מ), שהעלה שיתפללו ערבית שתיים, כדי שלא יפסידו מצוות תוספת שבת. אך לפי האמור יש לנהוג כנ"ל, ויכול לקיים שניהם. ועיין עוד בספר מנוחת אהבה (ח"א עמ' קה).

מסקנת הלכה: אדם המתאחר להתפלל תפילת מנחה של ערב שבת קודש, יכול לקבל עליו שבת קודם שקיעה החמה לפרוש ממלאכה, אבל לא לשאר הדברים, ויכול להתפלל אף לאחר שקיעת החמה במקרה כזה.

שאל את הרב

הרב נריה ברבי ראש "ענפים בהלכה" *2381

האם מותר לאח לגעת באחותו (בת ארבע עשרה)?

אם היא נגיעה של חיבה כגון חיבוק ונישוק אסור. אולם כשאינה נגיעה של חיבה אלא להסב את תשומת לבה וכדו' מותר.

(שלחן ערוך אה"ע סי' כא סעיף ז. שו"ת משנה הלכות ח"ה סי' רכה. ספר גן נעול צניעות ח"ג עמ' תקז).

בבית הכנסת שלנו יש אדם מבוגר שמגיע עם עובד זר שמסייע לו בכל מה שצריך. ורציתי לשאול האם מותר לגוי להיות בבית הכנסת?

מותר לגוי לשהות שם.

(שו"ת יוסף אומץ סי' ע אות ד. שו"ת זרע אמת ח"ג או"ח סי' יב. ילקוט יוסף סי' קכח סעיף פו).

באיזה רגל עוקרים תחילה בסוף תפילת שמונה עשרה?

עוקר תחילה רגל שמאל, ולאחר מכן רגל ימין. ואף באיטר הדין כן.

(שלחן ערוך סי' כג סעיף ג. משנ"ב שם ס"ק יג. כה"ח סופר שם אות כג).

מה מברכים על לחם בשר [דהיינו שממלאים בבצק רגיל בשר ואופים הבצק והבשר יחד]?

'המוציא לחם מן הארץ', כדין לחם.

(שלחן ערוך סי' קסח סעיף יז. ט"ז שם ס"ק כ. שו"ת יביע אומר ח"ט או"ח או"ח סי' קח אות פד. חזון עובדיה ברכות עמ' סז-סח).

האם מותר לקרוא תהילים בלילה?

לכתחילה אין לקרות תהילים או שאר תנ"ך בלילה. אולם כשיש צורך כגון להתפלל על חולה, מותר. וכן אם בלא קריאת התהילים יתבטל מלימודו עדיף שיקרא תהילים משישב בטל, וכן נשים שאין יודעת ללמוד מלבד קריאת תהילים מותרת לקרוא אף בלילה.

(שער המצות פרשת ואתחנן דל"ה ע"ב. חזון עובדיה אבלות ח"א עמ' כ. שו"ת דברי בניהו ח"ו או"ח סי' יד).

ישיבת "יגל ליבי" בראשות הרב יגאל כהן שליט"א פתוחה לבחורים מתחזקים המחפשים למלא את ליבם בתורה עם דרך ארץ ואהבת ישראל

צוות חם ואוהב

מפנקות ארוחות מפנקות

בניין חדש מפואר

מהרו להרשם >>>

055-6888040

מתוך ספרו של מרן
ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז צוק"ל
הרב אחיה עובדיה

מדי
שבת

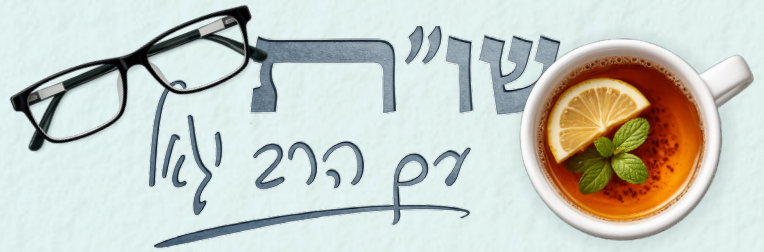
ספירת שבטי ישראל

יש חידה על הפרשה (מעלות "נוה ההיכל" של הרב וייס): "בסיום השיעור בפרשת השבוע, נתן המלמד לתלמידיו כתב חידה להשתעשע בו בשלחן שבת. וכה כתב: כשהגענו לנו"ן לא מצאנו למ"ד. אחד התלמידים הגיב: לנו"ן עצמו יש למ"ד". מה התשובה? בפרשה כתוב כמה פעמים "לבני שמעון", "לבני גד", "לבני יהודה", כל פעם מתחיל "לבני". ואילו כשמגיעים לנפתלי כתוב "בני נפתלי" בלי למ"ד. אצל שאר השבטים כתוב "לבני, לבני", כולם לבנים... ורק אצל נפתלי כתוב "בני נפתלי". וזהו פתרון החידה: כשהגענו לנו"ן לא מצאנו למ"ד - כשהגענו לשבט נפתלי שמתחיל באות נו"ן, לא מצאנו למ"ד. לא כתוב "לבני". אבל לנו"ן עצמו יש למ"ד - במלה נפתלי נמצאת האות למ"ד.

ולמה באמת אצל נפתלי לא כתוב "לבני" בלמ"ד? יש שני הסברים. הסבר אחד של רבי ינון חורי ע"ה, הוא אומר: בכל פעם שיש רצף של דברים, הדבר האחרון כתוב בלשון שונה. ויש לזה כמה דוגמאות: בפרשת בראשית כתוב שהנהר נפרד לארבעה ראשים - "שם האחד פישון", "ושם הנהר השני גיחון", "ושם הנהר השלישי חידקל", ובנהר הרביעי כתוב: "והנהר הרביעי הוא פרת". מה קרה? למה התורה שינתה את הלשון? היה צריך להיות כתוב "ושם הנהר הרביעי פרת", למה שינו את הלשון? בגלל שבסוף רשימה של כמה דברים משנים את הלשון.

יש עוד פירוש יפה מאד של רבי חיים ויטאל, קראתי אותו ב"שער הפסוקים", הוא אומר: איך עשו את הספירה? היו להם כמה פנקסים (זה נקרא "דפטר"), פנקס אחד גדול שבו כתבו את כל השבטים, ואחר כך העבירו כל שבט לפנקס קטן בפני עצמו. היו אוספים את כל האנשים ששייכים לשבט ראובן ומעתיקים לפנקס קטן, ומוחקים אותם מהפנקס הגדול. אחר כך שמעון, אחר כך גד, וכן הלאה, ושבט נפתלי נשאר אחרון. אז על כל השבטים כתוב "לבני", כי הוציאו אותם מהפנקס הגדול לפנקס הקטן שלהם. אבל שבט נפתלי לא העבירו אותו, אלא מה שנשאר בפנקס הגדול זה האנשים של בני נפתלי. לכן לא כתוב "לבני", כתוב "בני נפתלי".

לרכישת הספר מדי שבת <<< 053-3178863

אלה:

נולד לנו בן בכור והאמא (מטעמי בריאות) מפחדת לעשות לו פדיון הבן עם הרבה אנשים ולהביא את הילד לכהן, ורצינו לדעת אם אפשר לעשות פדיון ללא התינוק?

תלשה:

אין חובה להביא את הילד לכהן ולעשות את כל האירוע (זה רק מנהג). אבי הבן יכול ללכת אפילו לבדו אל הכהן ולהביא לו חמישה סלעים (הכסף של פדיון הבן), ולברך על פדיון הבן, ובנו פדוי (רמ"א יור"ד סי' ש"ה ס"י).

אלה:

האם אפשר לומר לגוי בשבת שידליק מזגן, כשיש שרב כבוד ושכחו להדליק מזגן? בשבת?

תלשה:

מותר לומר לגוי שידליק את המזגן מתי שיש חום כבד. (והאיסור במזגן הוא מדרבנן, והתירו לומר לגוי לעשות איסור דרבנן במקום צורך גדול. ש"ע סי' שז ס"ה).

אלה:

רצינו לדעת מה דעת תורה לגבי כל השוכרים חניות שהפסידו המון כסף בזמן מלחמה האם צריכים לשלם דמי שכירות על אותם הודשים?

תלשה:

יש בזה הרבה פרטים (יעיין מרן חוש"מ סי' שכ"א ס' א') ולכן היום בתי הדין מייעצים לכולם לעשות פשרה שזה אומר לשלם חמישים אחוז (מכל מקום אם לא הגיעו לפשרה צריכים ללכת לבית הדין ולדון כל מקרה לגופו).

אלה:

לאחר חזרת הש"ץ בתפילת שחרית כשאומרים 'נפילת אפיים', 'אשרי', 'ובא לציון', 'שיר של יום'. החזן מאוד ממהר ואני לא מספיק לסיים לפני הקדיש, האם מותר לי להמשיך לקרוא בזמן הקדיש (אני עונה אמון)?

תלשה:

מותר להמשיך לקרוא בזמן הקדיש, ובלבד שיענה על כל האמנים ובמיוחד "יהא שמיא רבא" וכ"כ במשנ"ב.

חינוך לגברים ולנערים שמחפשים להכניס משמעות לערב שלהם בדרך ייחודית ומרגשת

פעילות לילדים

ארוחת ערב מפנקת

לימוד תורה אחד על אחד

להרשמה שלחו ווצאפ למספר < 055-8837733

חברותא אישיית
בדיוק בשבילך

ברמה שלך. בקצב שלך. בזמן שלך.

שמירת הלשון

הרב אהוד מולאי
מחבר הספר "ואהבת לרעך כמוך"
**להזהיר גדולים
על הקטנים**
(יבמות ק"ד ע"א)

שלום לעם ישראל היקרים והחביבים

נשאלתי מאת יהודי עדין, שאת נפש כל אחד יודע להבין: ביום רביעי בבית הכנסת הגדול, ילד קטן הפריע לכל. הוא רץ וקפץ ומאוד השתולל, והפריע לכל הציבור להתפלל. נכנס בו היצר הרע בכל הכח, עד שכולם רצו לברוח. ואף שהגיע לגיל חינוך, עבר על דברי השלחן ערוך (סי' קנ"א ס"א), שאין נוהגין בבית כנסת קלות ראש, ואת זה גם מקטן צריך לדרוש. והזיק גם לרכוש בית הכנסת, והתנהגותו את האוירה הטובה הורסת. באותו הזמן הגבאי לא הגיע, ולמחרת בפני הוא הופיע, ושאל מי הוא הקטן המזיק, שאת קופת הציבור הוא הוריק, ושבר גם שלושה כסאות, ואת זה קשה לי אפילו לראות. וכעת שואל אם מותר לגלות לגבאי את השם, של אותו הקטן האשם, שהרי קטן שהזיק הוא פטור (משנ"ב סי' שמ"ג סק"ט), ובוה נגמר הסיפור.

ועניתי שכותב בספר 'חוט שני' (עמ' ת"נ), שאסור לגלות לשני, את שמו של אותו קטן, שהתנהג כמו ילד בגן, אלא יספר לאביו של הבן, שעל בנו הגבאי מתלונן, ורוצה שישלם את ההיזק, שהקופה לא תתרוסק. ואם ירצה האב לשלם, ומצער הגבאי יתרשם, ישלם על נזקי הבן, ועם הגבאי יתחשבן. וצריך כל אדם ללמד את בניו, וכל רב להחזיר תלמידיו, שקדושת בית הכנסת גדולה עד מאוד, ואסור לפטפט שם ולרקוד. כי בית כנסת זה אינו מגרש משחקים, דבר זה צריך להפנים לילדים. וצריך ללמדם כן בתחילת דרכם, והולך את חממים יחכם. וצריך להתפלל אל ה' בכל הכח, ומדברים בטלים להשתדל לברוח. נזכה לרוות נחת יהודית מכל יוצאי חלצינו, ולהרבות אהבה ואחווה עם כל ישראל אחינו. אמן כן יהי רצון.

ברצוני לספר סיפור מיוחד ונדיר, שיש בו חיזוק גדול ואדיר.

הרב צבי הירש פלאי משגיח בשיבת חברון, יום אחד עלה לאוטובוס עם שאר ההמון, התיישב הרב בסוף האוטובוס מאחור, לחטוף עוד דף גמרא ואת המסכת לגמור. אחרי נסיעה של כמה תחנות, שמע הרב פתאום צעקות וטענות, של אדם שאינו שומר תורה ומצוות, שרצה עם כלבו לאוטובוס לעלות. טען הנהג שגם על הכלב צריך לשלם, כדי שלאגד זה יהיה משתלם. אבל בעל הכלב לא הסכים, לדעתו עבור כלב לא משלמים. וכך המשיך בכל הכח לצעוק, והנהג טוען שכך הוא החוק, שצריך לשלם גם עבור הכלבים, כי הם תופסים באוטובוס מקום של אחרים.

את כל זה שמע מרחוק המשגיח, ולעשות שלום את עצמו הוא הטרחה. והלך לכיוון הצעקות, שלא תסתיים המריבה במכות. ואמר לנהג בלחש דבר, ובן רגע הסתיים הריב ונגמר: "כידוע רק מגיל חמש צריך על נוסע לשלם, כך לאגד ולכולם זה משתלם. והכלב הזה עדיין לא הגיע לגיל חמש, ואת זכותו לנסוע בחינם הוא מעוניין לממש".

כששמע זאת הנהג מיד חיך חיוך גדול, והודה שהרב כאן צדק ובגדול. כי על פחות מגיל חמש לא צריך לשלם כלום, וגם שר התחבורה לא יכול לגבות על כך תשלום. כך השקט הרב את הסערה, והפך על פיה את הקערה.

נשתדל להשכין שלום בין אדם לחברו כשצריך, ואת כל אחד מעם ישראל להעריך. וכך נוסף עוד אבן לבית המקדש החרב, ואת הגאולה השלימה ביחד נקרב. אמן כן יהי רצון.

ניתן לשמוע חיזוק קצר (כדקה וחצי) מדי יום ביומו בהלכות שמירת הלשון
בטל: 077-2222-069 (שלוחה 3 ואחר כך הקש 1.)

דרר חדשה

הרב מאיר כהן
רב קהילה
באור יהודה

חזק עצמך

מסופר על רבי לוי יצחק מברדיטשוב זיע"א. שאהבתו לכל יהודי היתה ללא גבול. פעם אחת בלכתו, פגש בעברייני אלים, ניגש אליו הרב ואמר לו: מקנא אני בך! שהרי אמרו רבותינו ז"ל (ברכות לד' ע"ב): "במקום שבעלי תשובה עומדים, צדיקים גמורים אינם יכולים לעמוד", אם תשוב אל ה' יתברך, הרי כל כתם שלך יהפך לקרן אור... עתיד אתה להיות כולך אורה...

אני מקנא בך על שום מאורך הגדול!...

אחים יקרים! צריכים לדעת, שכל אדם צריך לחזק את עצמו. לראות איזה זכות נפלה בחלקו, להיות קרוב לה' יתברך.

דרכים להתחזקות

אחים יקרים! צריכים לדעת, שישנם כמה דרכים איך לפעול התחזקות, ומהדרכים העיקריים לזה הם על ידי שני דברים:

א. על ידי דברים, רוצה לומר, על ידי שידע האדם את גודל הטוב אשר נגזר בתוכו, והכח הגדול שיש בתוכו, להגיע למדרגות גבוהות בעבודת ה' יתברך.

ב. על ידי שידע האדם את הפעולות הגדולות, שנפעלות מכח כל מעשה או דיבור או כוונה או מחשבה או רצון שלו הטוב.

וצריך כל יהודי לידע, שהדבר ברור, שאם היה מודע לשני הכוחות הגדולים הללו עד סופם, אין ספק שעל ידי ידיעה זו בלבד, כבר היה מקבל כח אדיר לעמוד בכל הניסיונות, ולעבוד את בוראו בכל כוחו יומם ולילה, ויתכן שלא היה שייך בכלל עניין של מכשול בעולם, אלא שבדרך כלל אין ביכולתנו לידע כוחות אלו עד סופם, ומכל מקום, כמה שידע האדם יותר מכוחות אלו וחוזקם, ממיילא יתווסף לו רצון וכח לעבודת בוראו. דברי יעקב (עמוד ט').

ראיה נכונה

אמר רבינו הבעל שם טוב זיע"א: "כששומעים דבר שלילי על יהודי, צריך להצטער, כי אם הדבר אמת, הרי מצבו של אותו יהודי אינו טוב, ואם הדבר אינו נכון, הרי המספר אינו במצב טוב".

מסופר על רבי אשר פרוינד זיע"א, שהיתה לו תמונה תלויה על קיר ביתו, ובה היו נראים שני יהודים כשהם בודקים איזה אתרוג. פעם הסתכל על התמונה ואמר: "מתי ירחם עלי, אני נמצא למטה למטה". ומחפשים בו את הנקודה הטובה שבו".

אסור לזלזל

מעשה היה בבחור ישיבה, ירא שמים ובעל מידות טובות, שירד ברוחניות, ה' ירחם, עד שהגיע לדרגות נמוכות מאוד. והנה ביום מן הימים פגש הוא את חברו משכבר הימים, אמר לו "ידידי, מה שלומך? איך אתה מרגיש?", אמר לו: "ה' ירחם עלי, אני נמצא למטה למטה". אמר לו: "אני מכיר אותך, אתה בחור טוב, אתה עוד תחזור..." וכך נגמרה השיחה בין השניים.

אבל המיילים לא נגמרו, הן כל הזמן נכנסו ללבו: "אתה בחור טוב, אתה עוד תחזור", כל הזמן המיילים טיילו אצלו, עד שבחסדי ה' יתברך, אותו בחור שב בתשובה שלמה, הקים בית של תורה ויראת שמים. והיום ברוך ה' הוא מזכה את הרבים, ומסביר להרבה יהודים את הדרך. והוא ממש זוכה לתקן את הימים אשר עברו בחושך, ומחזירם אל הקדושה.

אחים יקרים! אסור לזלזל בשום יהודי, אי אפשר אף פעם לדעת מה יכול להיות מכל אחד, לפעמים מילה אחת, משפט אחד, יכול לשנות הכל.

החקשרו לשותפות בהפצה <
03-8000-770

**עלוני שבת מלאים
במאמרים בהלכה
ובאמונה, סיפורים
לילדים, מדור לנשים
ועוד תוכן עשיר לחיזוק
וקירוב הנשמה**

**יש לך אפשרות
לזכות את
הרבים**

לגימות של השראה הרב יצחק פנגר כח ההתמדה

בשנת 1983, האוסטרלים תכננו אולטרה-מרתון מפלצתי שלא נראה כמוהו בתולדות האנושות. המרחק - 875 ק"מ. לאותו מרוץ נאספו הטובים שברצים, מיטב הציוד וגדולי נותני החסות.

גם קליף יאנג היה מבין אותם אנשים שהתייצבו על קו הזינוק. אך קליף היה שונה מעט ממתחריו. ראשית, הוא היה בן 61. הוא היה חקלאי, מגדל תפוחי אדמה וכבשים. ואם לא די בכך הוא הגיע למרוץ עם מגפיים וסרבל עבודה כחלחל, עליו הדביק את מספר המרוץ. כן,

קראתם נכון, הוא התייצב למרוץ עם מגפי בוץ גבוהים. כשנשאל אם יש לו ניסיון, הוא ענה שמפאת חוסר בתקציב לא היו לו סוסים, ולכן "בכל פעם שהיתה מגיעה סערה - הייתי רץ יומיים או שלושה ללא הפסקה כדי לכנס את הכבשים. זה היה לוקח הרבה זמן, אבל תמיד הייתי תופס אותן. אני מאמין כי אני יכול לרוץ את המרוץ הזה".

בתחילה, כולם צחקו עליו. ואכן, כשהתחיל המרוץ, הוא נשאר מאחור, אך לא התייאש, הוא המשיך. קליף לא ידע שכולם מתכננים לרוץ 18 שעות ולישון 6 שעות, ושזו הדרך לרוץ מרוצים כאלו. לכן הוא רץ ורץ, וכשכולם ישנו - הוא המשיך לרוץ. בסופו של מסלול, הוא הגיע ראשון, שבר שיא, וגרף את הפרס הראשון.

בפרשת במדבר, בורא העולם מצווה את משה רבנו למנות את עם ישראל, כאשר כל השבטים נמנים מגיל 20 ומעלה, מלבד שבט לוי, שמניינם מתחיל מגיל חודש. משה רבנו שאל כיצד הוא ידע את מניין התינוקות. אמר לו הקב"ה: "עשה אתה את שלך, ואני אעשה שלי" (רשי" במדבר ג' ט"ו). וכך היה: משה רבנו היה מגיע לאוהל, ובצורה ניסית היתה יוצאת בת קול שאומרת לו את מספר התינוקות במשפחה. ללמדנו שגם אם אנו ניצבים אל מול אתגר קשה, שנראה לנו בלתי אפשרי - לא לברוח. לעשות כל מה שאנחנו יכולים, ויהי רצון שאף אנו נזכה לעזרה משמים. ועם התמדה ונחישות, גם בזמן שאחרים ישנים, נזכה להפתיע, אולי גם את עצמנו.

"המפתח להצלחה הוא לעולם לא להפסיק לזוז קדימה, גם כשאחרים נחים."

הילד שנשאר בצד

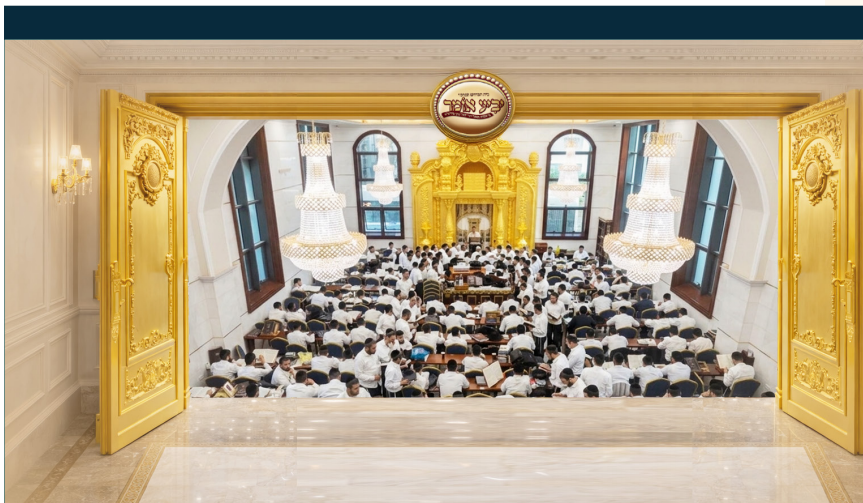
בהפסקות בבית הספר תמיד יש רעש גדול. ילדים רצים, צוחקים, משחקים בכדור, ילדים קוראים אחד לשני בקול.

אבל בשבילי ההפסקות תמיד היו הזמן הכי שקט ביום. לא בגלל שלא היו סביבי ילדים, אלא בגלל שאף אחד לא קרא לי להצטרף. אני עומד ליד הגדר בקצה החצר ומעמיד פנים שאני מסתכל על משהו רחוק. לפעמים החזקתי ספר רק כדי להיראות עסוק. האמת היא חיכיתי שהצלצול יחזיר את כולם לכיתה. זה לפחות היה בסדר, שם לא היה צריך לבחור קבוצות.

הכי פחד היה מהרגע שבו היו עובדים לארגן קבוצות למשחק. שני ילדים עומדים באמצע וקוראים שמות. כל שם שנקרא היה כמו דקירה קטנה בלב שלי. כולם נקראו בסוף, חוץ ממני. אז היו אומרים בחצי צחוק "טוב, תיקחו גם אותי". אני תוספת כאילו. עם הזמן הפסקתי להתקרב למשחקים. אם לא מתקרבים, לא מתאכזבים. ככה שכנעתי את עצמי. אבל בפנים כאב לי מאוד. אני חוזר הביתה ושואל את עצמי מה לא בסדר בי. למה כולם מוצאים מקום ורק אני מרגיש מיותר.

יום אחד הגיע לכיתה תלמיד חדש. קראו לו דניאל. הוא עמד בדיוק כמוני. אני מכיר את זה כל כך טוב. באותו הפסקה הוא נשאר בקיר, ואני ליד הגדר. לא יודע, אבל ניגשתי אליו ושאלתי אם הוא רוצה לשחק איתי במסירות עם הכדור. זה לא היה משחק גדול. רק שני ילדים וכדור אחד. אבל בשבילי זה היה משהו חדש. בפעם הראשונה לא הרגשתי לבד. לאט לאט התחלנו לשחק כל הפסקה. לפעמים הצטרף עוד ילד. אחר כך עוד אחד.

פתאום לא עמדתי בצד. אני לא הייתי צריך את זה לבד. שנים אחר כך הבנתי משהו חשוב. אנחנו מחפשים אותנו פנימה. אבל מתוך כמה צעד קטן אחד שלנו, אפילו הפחד, כדי לעשות את הסיפור כולו. אותו ילד חדש לא היה רק חבר. הוא נתן לי מתנה גדולה יותר את האומץ לצאת מהצד ולהאמין שיש לי מקום.

זוכים להיות חלק באחזקת תורה!

מעל 180 אברכים
לומדים בכולל "יביע אומר" ומתפללים לזכות
מחזיקי התורה והצלחתם בכל ענייני החיים

לזכויות נצח חייגו < 03-8000770

המנתח משולי הכביש

דניאל ח. אלפסי

לבוש יפה, ואמר לו: "מה יש?" הוא השיב לו: "יש לי בסך הכל תקר (פנצ'ר), ואני לא יודע להחליף גלגל". האבא אמר לו: "תן לי את הכלים מהר, אני אחליף לך, כי אני ממהר". ואכן הוא החליף את הגלגל במהירות. האדם השני רואה שהוא ממהר, עושה הכל זריז, ותוך כדי הוא שואל אותו: "למה אתה ממהר כל כך? בסך הכל בוקר, שבע בבוקר, לאן אתה ממהר?"

"אני ממהר לבית החולים הדסה עין כרם", השיב האבא. "להדסה עין כרם? למה?", שאל בעל הרכב. "הילד שלי שוכב שם מאושפז", השיב האבא.

"מה אתה אומר? אז למה אתה ממהר כל כך? תבקר אותו עושה שעה

היצרים להכות בתוכו. "רגע, אני אעצור ואעזור לו? מה פתאום שאני אעצור לעזור לו? אני חייב להגיע מוקדם. אולי אם אגיע מוקדם, יהיו עוד כמה שעות לפני הניתוח, ואולי אצליח דרך איזה עסקן לתפוס את מנהל המחלקה, לשכנע אותו שינתח את הילד", זה כמובן המחשבות של היצר הרע. אך היצר הטוב אמר לו: "תראה, בן אדם תקוע, הכביש ריק, הוא לבד בכביש, אתה לבד בכביש, האדם עומד בחוץ, רד תעזור לו".

ואז שוב היצר הרע מכה המחשבה נוספת: "הוא נראה אדם אמיד במיוחד, בטוח שהוא יקבל שירות וי אפי. כנראה שהוא מקושר, יש לו כסף, יעזרו לו".

בסופו של דבר הוא החליט לעצור. הוא ירד מהרכב, והבחין בנהג שהוא ה י ה

יהונתן, ילד חינוכי המתגורר בעיר בני ברק הוצרך לעבור ניתוח דחוף. לאחר התייעצויות עם מגוון רחב של יועצים רפואיים, כולם השיבו שעדיף שהניתוח יתבצע בהדסה עין כרם, מהסיבה שמנהל המחלקה שם נחשב למנתח מומחה. האבא מיד הפעיל קשרים, ובין היתר גם ניסה להשיג את היועץ הרפואי הרב פירר, אך ללא הצלחה. הרב פירר שוהה בחוץ לארץ, וכעת אי אפשר להשיג אותו. עסקנים שונים ומשונים ניסו לצלצל למנהל המחלקה, אבל מנהל המחלקה לא עונה. האבא לא המתין יותר מדי וכבר הכניס את הילד לבית החולים, חתם על כל ההליך, ונותרו עוד יום יומיים עד שהילד יכנס לחדר ניתוח. הניתוח נקבע ליום חמישי.

הילד נותר יחד עם אמא שלו בבית החולים, והאבא חזר הביתה. ביום חמישי בבוקר, מוקדם מאוד, האבא יצא לכיוון בית החולים הדסה עין כרם. "אני אסע דרך צור הדסה, זה כביש עוקף, כדי שלא אתקע בפקקים של ירושלים בבוקר", חשב לעצמו. ואכן הוא נוסע, ותוך כדי נסיעה הוא עדיין היה עסוק בחששותיו: "האם אצליח? האם עשיתי מספיק בשביל הבן? זה ניתוח מסכן חיים. נכון שיש מנתחים טובים, אבל צריך לשאוף לטוב ביותר. יש שם מנתח שכולם המליצו עליו, כולם אמרו שהוא מספר אחד בתחום".

ובכן, מה קורה לאדם שהוא טרוד במחשבה? שיש לו בעיה שמעסיקה אותו? הוא רואה ולא רואה, שומע ולא שומע. המחשבה תופסת אותו, ובכלל אי אפשר לדבר איתו. ולמרות הכל, תוך כדי הנסיעה הוא מבחין ברכב 'וקרתי שנתקע בשולי הדרך, ואז החלה מלחמת

סרקו את הקוד <

בספר
'שיעורי הרב יגאל כהן'
תמצאו חיזוקים אמיתיים לנשמה

תשובות שמאירות את הדרך
והשראה שבונה עומק פנימי אמיתי.

כל מה שצריך זה
חיזוק לנשמה

לגדל בחכמה

הרב משה פינטו
ראש ישיבת 'פאר משה'
ורב שכונות צפון פ"ת

הנף את דגלך

בפרשתנו נאמר "אִישׁ עַל דָּגְלוֹ בְּאֶתֶת לְבֵית אָבְתָם" - המחנה כולו ערוך כנגד ארבע רוחות השמים, כאשר בלב המערכת, כמרכז הבריאה כולה, ניצב המשכן - מקום השכינה - וממנו יונקים כולם את חיותם.

כשמתבוננים במחנה, רואים שלכל שבט דגל משלו, צבע יחודי וסמל המבטא את מהותו. חז"ל מגלים לנו כי צבעי הדגלים הלמו בדיוק את אבני החושן שלבשו הכהנים הגדולים. לא דגל אחיד ומונוטוני הונף במדבר, אלא מניפה מרהיבה של צבעים, זהויות וסמלים.

והשאלה מתבקשת: מדוע? למה לא להניף דגל אחד, גדול ומפואר, דגל "עם ישראל" שיאחד את כולם תחת צל אחד? מדוע מקפידה התורה על הפירוט הצבעוני הזה ועל ההדגשה של ההבדלים והייחודיות?

התשובה טמונה ביסוד עמוק של עבודת ה': אחדות איננה אחידות. לכל שבט ושבט יש ייעוד שמימי בלעדי, נתיב רוחני שאין לו תחליף בבניין האומה. כשם שאבני החושן נבדלות זו מזו בטיבן ובאורן, כך הנשמה השורשית של כל שבט מאירה גוון אחר של גילוי שכינה. רק הצירוף של כל הצבעים יחד יוצר את הפסיפס המושלם של כלל ישראל.

כאן טמון המסר הנצחי, המהדהד מהחנייה במדבר אל חיי היום-יום של כל אחד מאיתנו: דע לך, שגם לך יש דגל אישי. הכישרונות שבהם חננה אותך יד הבורא, הרגישויות הדקות שרק הלב שלך חש, הדרך המיוחדת שבה נשמתך מתקשרת לאביה שבשמים - אלו הם "האותות" שלך. זהו הצבע הייחודי של הדגל הפרטי שניתן לך.

אפילו הניסיונות והקשיים המלווים את חיך, אינם מקריים, הם חלק בלתי נפרד מהייעוד והדגל שלך. יש מי שנועד להאיר בעומק העיון בתורה, ויש מי שעבודתו היא בעמל ובשקידה, יש מי שכישרויו הופכים אותו לעמוד התווך של החסד ותמיכת התורה, ויש מי שעיקר עבודתו היא בתיקון המידות, במוסר ובתפילה וכו'. כאשר כל אחד מאיר באורו המיוחד - הופך המחנה כולו ל"אור יקרות".

וכל היסוד העמוק הזה - של נאמנות לצבע היחודי ולדגל האישי - מקופל וטמון במאמר החסידי המפורסם המצוטט בשמו של רבי זושא מאניפולי זצ"ל: "אם ישאלו אותי בשמים: 'זושא, למה לא היית משה רבנו?' - אדע מה להשיב. אבל אם ישאלו אותי: 'זושא, למה לא היית זושא?' - על זה לא תהיה לי תשובה."

אבא נאלץ לעמוד מול מצב קשה: הבן זקוק לעבור ניתוח בדחיפות, אך לא מצליחים להשיג את המנתח הבכיר. עד שהגיע אותו חסד קטן - שהפך את כל התמונה. סיפור על חסד מתוך חסירות נפש

שעתיים, לא קרה כלום, תיסע לאט", ניסה הנהג לומר בהמשך הדיאלוג ביניהם. "לא, הבן שלי צריך לעבור ניתוח ואני ממש בלחץ", השיב האבא כשהלחץ ניכר על פניו.

"איזה ניתוח הוא צריך לעבור? מי מנתח אותו שם?", שאל הנהג. "תראה, נגעת לי עכשיו בנקודה רגישה, אמרו לי שיש שם מנהל מחלקה שהוא מספר אחד בארץ בתחום, ואני כבר יומיים הופך את העולם כדי להשיג אותו. הרב פירר בחוץ לארץ, אף עסקן רפואי לא הצליח להשיג אותו. המזכירה שלו אומרת לנו שהוא בהשתלמות. אבל אני מאמין בלב שלם שהבן שלי בידיים של בורא עולם, אך רציתי לעשות יותר השתדלות - ולא הצלחתי, בגלל זה אני ממחר."

האדם שעמד למולו העלה חיוך על פניו. האבא הסתכל ושאל בתמיהה: "למה אתה מחייך?". "אתה מדבר עכשיו עם מנהל המחלקה. תעלה לרכב שלך, סע אחריי, אני מנתח את הילד", השיב לו הנהג. כשהאבא עומד על סף עילפון מרוב התרגשות והלם שתקף אותו באותו רגע.

ואכן הם הגיעו יחד לבית החולים, שניהם נכנסו יחד ומנהל המחלקה ניתח את הילד, ובסייעתא דשמיא הילד יצא לחיים טובים ולשלום.

לאחר שאירע הסיפור הזה, החליט האבא לפרסם אותו מעל כל במה אפשרית. וכך גם הוא התגלגל אלינו. האבא הוסיף שהוא ראה בעיניים שלו איך בזכות זה שעצר ועשה חסד, למרות כל התירוצים והלחצים, הוא זכה לסייעתא דשמיא מעל הטבע, והילד שלו נותח על ידי המומחה הגדול והחלים. בורא עולם החזיר לו על החסד הזה בכפל כפליים!

כי מחסד לעולם לא מפסידים!

ניתן לשלוח סיפורים למערכת בכתובת < anafeam3@gmail.com

שלחו הודעת
"צרך" מספר

058-77-36363

מעל 50,000

כבר מקבלים את החיזוק היומי
הישר ליוצא

סרטוני ילדים | לימוד | סרטוני חיזוק
ב א | חובת הלבבות | ועוד...

לחיות באמונה
 הרבנית מיטל דאודי מרצה וסופרת

למלא את הזמן

מדוע הזמן שלנו כ"כ יקר עפ"י היהדות? כי בעזרת הזמן אני יכולה לקנות את 'מעל הזמן'. יש את העולם הזה שזמנו קצוב ויש את חיי הנצח שאי אפשר למדוד אותם בזמן... כעת אני אורזת את המזוודות שלי לשהות בעולם הנצחי שמחכה לי אחרי 120 שנה... מה אני אורזת במזוודות האלה? האם אני לוקחת איתי את מה שבאמת ישרת אותי? זה כמו אדם שנוסע לחופשה ארוכה במקום פלאי, הוא לוקח איתו 3 מזוודות והוא צריך לבחור במה למלא אותן: בדברים שימשו אותו בזמן שהותו או שייקח מזוודות ריקות... הזמן כ"כ יקר כי אני מכינה את הנצח שלי עכשיו... אך האמת היא שזה לא רק הנצח, זה גם ממש העכשיו. הדרך היחידה להנות באמת מהחיים האלה היא לנצל את הזמן בעשיית דברים שממלאים אותי מבפנים במקום לבזבז אותו על דברים שמרוקנים אותי. לעולם הזה יש הרבה מה לתת לי, השאלה האם אני חכמה מספיק כדי לקחת את מה שאני צריכה ונכון עבורי?

יש אנשים שחיים בעולם הזה ומפספסים את העיקר. זה כמו אדם שעומד לעבור ניתוח ל"ע, מגיע לבית החולים ובמקום להיכנס לחדר הניתוח הוא יושב בקפיטריה ומעביר את הזמן...

"אבל אדוני, אתה צריך להיכנס לניתוח כדי להציל את חייך!"

"בסדר, אין לחץ... תנו לי קודם להנות מהמאכלים הטעימים שיש פה... בהמשך אולי איכנס..."

כל אדם יביט על האדם הזה ויגיד שהוא שוטה! מה אתה מבזבז את

זמנך כשאתה בסכנת חיים?! אך לא מעט פעמים גם אנחנו מתנהגים כך... מבזבזים את עיקר זמננו על דברים בטלים ומשאירים את הדברים החשובים להמשך... "אל תגיד לכשאפנה אשנה שמה לא תפנה" - אין זמן אחר, אנחנו לא יודעים מתי כבר לא תהיה הזדמנות לשנות... לכן צריך לנצל כל רגע ממש!

הפרק הזה לא בא להפחיד אתכן חלילה, מעולם לא הייתי בגישה של לחזק מתוך פחד... להיפך, אני תמיד הייתי בגישה של תשובה מאהבה, אני דווקא מביטה על הדברים האלה ממקום של אהבה... בורא עולם נתן לי הזדמנות יקרה מפז, הוא נתן לי את החיים היקרים האלה, את הזמן בעולם הזה כדי לאסוף כמה שיותר וכך כשאגיע לסוף המסלול, יהיה לי שלל רב שישיר אתי לחיי הנצח שלי. הוא נתן לי זמן כדי שאמלא אותו בדברים שישרתו את הפנימיות שלי, את השמחה האמיתית שהלב שלי מחפש, את הדבר היחיד שבאמת מעניק שלוה - להכיר אותו יתברך וללכת בדרכו. זה לא רק לעולם הבא, זה גם לרגע זה ממש. למדתי על בשרי שניצול הזמן בצורה נכונה ובריאה, מרפא לי את הנפש, ממלא אותי בשמחה ונחת, נתן לי כחות שכל הזמן מתחדשים וגדלים להתמודד עם כל מה שהחיים מביאים איתם.

כדי להפוך את הזמן הזמני לזמן נצחי, עליי למלא אותו בתוכן שהוא אל מותי ואז הזמן הופך להיות נצח במקום להעלם לתמיד.

אז מה עליי לעשות?

לא לתת לשום רגע לחלוף מבלי שיש בו תכלית!

לעיתים את עוברת משבר או קושי בחיים, אין לך מצב רוח ולא כחות נפשיים... היצר הרע יודע להפיל אותנו לעצבות הזאת שתוביל אותנו לבטלה ומשם הדרך למטה קצרה מאוד... מותר לי לקחת פסק זמן כדי לנשום רגע, להתאושש, אך לא לתת לזה יותר מדי מקום... שלא אישאב יותר מדי פנימה... לזכור שה' נתן לי נסיון ונתן איתו גם כח להתמודד, אז אולי אני קצת המומה אבל זה בכוחתי לנצח את זה! מתאוששת, קמה על הרגליים, ממשיכה הלאה! גם בתוך שעת משבר, לעיתים דווקא שם אני מוצאת כחות לעשות דברים גדולים... זה פלא ממש... כי הניסיונות באים בזמנים שהם כביכול 'לא מתאימים'... משהי עוברת משבר בשלום בית שלה והשכנה שלה, שחולה במחלה ל"ע, פונה אליה בבקשה שתעזור לה עם הבישולים לשבת... דבר שהיא כבר עשתה עבורה הרבה מאוד פעמים בעבר ובשמחה רבה, אך כעת זה מגיע ב"זמן פחות מתאים"... אין לה את כחות הנפש לקיים את המצווה הגדולה הזאת כי כל מה שמתחשק לה זה לשכב במיטה ולבכות! ובכל זאת... היא אוספת את עצמה בשארית כחותיה, היא מרגישה שזה גדול עליה ואף על פי כן מבקשת מה' שיתן לה את הכח לסייע לאישה חולה שכה זקוקה לעזרה... היא מצליחה לקום על הרגליים, ברגע שהיא מתחילה לבשל כבר הכל רץ... היא עושה את הצעד הראשון וה' כבר עושה את כל השאר! היא מצליחה להתגבר ולהצליח ומצווה כזאת - שווה נצח! גם אם היא היתה במצב רוח מרומם ומקיימת את המצווה הזאת, עדיין זאת היתה מצווה גדולה... אך לעשות את זה ממקום של קושי? להתגבר על עצמה כדי לעשות חסד? אין לשער ואין לתאר מה האישה הזאת ארזה במזוודה שלה! אין מילים גדולות מספיק כדי לתאר את גודל השכר...

נשים בהלכה

הרב נריה ברבי ראש "ענפים בהלכה" *2381

מאיזה מקום בלחם נכון לבצוע (= לחתוך) לאחר הברכה?

לפי ההלכה צריך לבצוע את הלחם במקום שנאפה היטב. והטעם לכך הוא כיון שעל ידי זה היא מראה חשיבות יתירה לברכה.

האם מותר לדבר בין ברכת המוציא לבין הבליעה הראשונה של הלחם?

לכתחילה אין לדבר בין ברכת המוציא, לבליעת הלחם. ומכל מקום אם עברה ודיברה לאחר שהכניסה את הלחם לפיה קודם שבלעה, אינה צריכה לחזור ולברך. אבל אם עברה ודיברה קודם שהכניסה את הפת לפיה, צריכה לחזור ולברך. אלא אם כן הם דיבורים הקשורים לסעודה, כמו שביקשה שביאו לה מלח, או כל דבר אחר שקשור לסעודה, אף

שלתחילה אין לדבר גם בדברים הקשורים לסעודה, מכל מקום בדיעבד אין צריכה לחזור ולברך.

האם יש חובה לטבול את הלחם במלח לאחר הברכה?

לפי ההלכה אין חובה לטבול את הפת במלח לאחר ברכת המוציא, אך זהו מנהג טוב וחשוב, וכל עם ישראל נוהג כן, וכך ראוי לעשות. ועל פי הקבלה - טוב לטבול את הפת במלח שלוש פעמים.

בתרומה שלכם אתם מאכילים בפועל תינוקות רעבים באו להיות חלק <

03-8000-770

ביחד נותנים לתינוקות התחלה טובה

עמותת "ענפים" בראשות הרב יגאל כהן פועלת כדי להושיט יד לאותן משפחות שנמצאות במצוקה כלכלית. מטרתנו, טיטולים, מגבונים, לולים וכל מה שתינוק צריך כדי לגדול בנחת.

לאשת חיל
נופית משולם
מחברת הספר
"תוכו רצוף אהבה"

הצלם של האדמו"ר

ערב ראש חודש סיון, הרגע שכולנו מתפללים על הפירות המתוקים, עוד רגע יגיע חג מתן תורה הקדוש שכולנו תפילה שילדנו יאהבו את התורה הקדושה, יקיימו אותה בשמחה ובטוב לבב. שכל ילד יצעד במסלול הנכון בעבורו, וימצא את חלקו בתורה הקדושה. ישנן נשמות שהקב"ה הועיד להם להיות תלמידי חכמים גדולים, שוקדים בלימוד התורה יומם וליל. ישנן נשמות שהקב"ה הועיד להם להיות המשמשים של תלמידי החכמים, יש שיהיו הצלמים של האדמו"ר, ויש שיהיו הנהגים שלו... ויש גם את אלו שיבנו את הבתים בארץ ישראל. כל נשמה ונשמה לפי כבודה ומעלתה, לכל אחד ואחת מאיתנו יש את הייעוד והתפקיד שלשמן הגענו לעולם. לא כולם הגיעו בשביל אותו תפקיד. כל אמה חכמה יודעת במה הילד שלה חזק ובמה פחות...

ואמא עוד יותר חכמה תאיר בו את הנקודות הטובות שבו, ולא תשים דגש רק על מה שלא מסתדר לו (לזה הוא כבר שם לב לבד). ה' יתברך אוהב את כולם, גם את הילדה שקשה לה בצניעות... גם את הילד שהתחיל לעשן... הוא פה. בשביל כולנו. התורה היא אמת, כולנו קיבלנו אותה. לא רק החכמים, לא רק המצליחים. הפוך - גדולת מתפארת דווקא בנו, הקטנים. דווקא בילדים שלא מבינים את הגמרא על בוריה, ובילדה שנלחמת בשיניים להאריך כמה סנטימטרים בחצאית. למי שלא בא לו בקלות, כל דבר קטן שעושה מגדיל את ה' יתברך בעולמו, זה דור שמורכב מנשמות מיוחדות, את זה כבר כולם יודעים.

השאלה היא, האם אנחנו יודעות איך לגדל אותם, איך להתאים ציפיות למציאות, ואיך לשמוח בהם מאוד, כל אחד ואחת לפי יכולתו, לפי החוזקות והחולשות הספציפיים, בלי השוואות לילדי השכנים. להתאים מוסדות לימוד, להתאים פתיחות בבית, חום ואהבה כמה שניתן! שלא יחפשו בחוץ.

"...אתה ה' יודע כל תעלומות, ולפניך נגלו מַצְפוּנֵי לְבִי, כִּי כֹנְנִי בְּכָל אֵלֶּה לְמַעַן שְׂמֹךְ הַגְּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ וְלַמַּעַן תִּוְרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. עַל כֵּן עֲנֵנִי יְיָ עֲנֵנִי בְּעֵבֹר הָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אֲבֹרָהּ יִצְחָק וְיַעֲקֹב..."

שנוכה שהכוונות שלנו יהיו נקיות לכבוד ה' יתברך ולא לכבוד שלנו. שהפירות שלנו ישמחו את ה' יתברך, ושנשמח בהם גם אנו. אמן.

תאיר ארץ
מזכת הרבים
תאיר גולן

הדגל האישי שלך

ספר במדבר נפתח במפקד. אנחנו קוראות על שמות, שבטים ומספרים. מהפרשה שלנו, עולה שלכל שבט היה דגל משלו, וצבע הדגל היה שונה משבט לשבט. כאשר פוקדים (סופרים) בתחילת הפרשה את בני ישראל שואלים כל אחד מאיזה משפחה הוא הגיע הוא מאיזה שבט הוא הגיע. ומה זה משנה? כי לכל אדם יש סיפור, יש שורשים יש רקע שממנו הוא מגיע. כנראה שהשאלה הזאת מבררת לאדם מהי שליחותו בעולם... מדוע נולד דווקא למשפחה זאת ולא לאחרת, מדוע נולד דווקא להורים אלה, מדוע המקום או הארץ שבו נולד כל כך חשובים. בחג שבועות הבא עלינו לטובה, אנו נקרא את מגילת רות, ועיקרה של המגילה לברר מהיכן הגיע לעולם דוד מלך ישראל. דרך סיפור המגילה אנו מגלים כמה מורכבת משפחתו של דוד... סבתא רבתא שלו היתה רות המואביה ובכלל לא היה פשוט לחתן אותה עם בועז. אף אחד לא רצה גירת מואביה... כל המגילה סובבת מסביב לשידוך מדהים זה שממנו יצא דוד המלך. אם האמא שלך היא "אמה של מלכות" אז גם אתה הנין מיועד למלכות. מזה אומר הרבי מסלונים בעל "הנתיבות שלום", שכל אדם צריך לברר את השורשים שלו ומתוך כך מהי השליחות הפרטית שלו בעולם, לפי כישרונו ולפי היכולות

שלו, ושלא יפזול האדם לימין ולשמאל כדי לרצות את מה שיש לאחרים, כיוון שהוא צריך לממש את המתנות שהוא קיבל, ולא את מה שקיבל חברו. מהי השליחות שלנו בעולם ומה הסיפור שלנו? הלוואי ונצליח לברר... התורה אומרת לנו כי הדרך להגיע לשם, עוברת דרך חיי נאמנות לתורה והמצוות, וזהו תיקונו העיקרי של האדם. עם זאת, בנוסף לשמירת התורה והמצוות, ישנה לכל אחת מאיתנו נקודה מסוימת בה היא צריכה להתמקד ולתקנה.

אז איך יודעים מהי השליחות הספציפית שלנו? התשובה לכך כתובה בספרי האר"י הקדוש, האומר כי יש לבדוק לאיזו מצווה אנו הכי הרבה נמשכים, ועל איזו עבירה הכי הרבה קשה לנו להתגבר. המצווה שהכי נמשכים אליה - זה אומר שהנשמה צמאה לאותו הדבר, כי זה בדיוק מה שחסר לה, וזה כנראה עיקר השליחות שלה, ואילו העבירה שהאדם הכי נמשך אליה, הפיתוי הכי גדול שיש לו, זה אומר שאת זה בעיקר בא האדם לתקן. ההסבר לכך הוא שישנו מלאך, הוא יצר הרע והשטן, שמנסה להכשיל את האדם. הוא יודע בדיוק איזו עבירה באה כל אחת מאיתנו לתקן בגלגול הנוכחי, ולכן את מרכז הכובד שלו הוא מניח שם. הוא מנסה להפיל אותנו דווקא באותה עבירה, כי הוא יודע שאת זה באת לתקן, ולכן דווקא שם הוא ינסה הכי הרבה להכשיל אותך...

שבת שלום וחג שמח!

ענפים | בזמנך הפנוי

בבית | ללא נסיון

מתאים לכל גיל

לפרטים והתקרבות <
055-6-888-010

ארגון "ענפים",
בנשיאות הרב יגאל
כהן שליטי"א, ממזמין
אותך לקחת חלק
במיזם מרגש של
קירוב לבבות וחברותא
טלפונית-
שיחת טלפון שבועית
בהתנדבות עם בנות
שמחפשות להתחזק

תתקרבי
דגע

יש משהי רחוקה

שמחכה לך!

מפנקסו של מחנך
 הרב יעקב עמר
 ראש ישיבת 'שלום רב' באשדוד

הבוקר בא (1)

בשבוע שעבר פתחנו את הנושא של 'קימה בבוקר' הבאנו שתי סיבות ידועות לעצם הבעיה, וכעת נביא עוד שתי סיבות ועוד תובנות לעזרה וסיוע.

אני אחזור ואדגיש, שהכל זה עזרה למי שמתפלל עבור זה, הדבר הבסיסי הוא 'התפילה' והתחנונים עבור הדבר הזה.

טבעי: פעמים מצוי אצל ילדים שהם ישנים מאד חזק, ותהליך הקימה שלהם שונה, ואנחנו מעירים אותם, שוב ושוב עד שכועסים. לכן צריך להעיר אותם בשלבים, שלב ראשון להשים לב שהוא איתנו, כי לומר את שמו וזהו, זה טעות, צריך להשים לב שהוא איתנו והוא קלט את הקימה, ולאחר כמה דקות שוב.

וחשוב לציין שבאותו בית יכולים לגדול שני אחים, כל אחד הוא בעל טיפוס שונה בשנתו, ומי שנמצא בטבע שלו בקימה איטית, צריך לתת לו את הזמן ולא לכעוס עליו, לדעת שזה הטבע שלו, ולכן הוא צריך לקום מתוך תהליך ושיטה המתאימה עבורו.

עידוד: לדאוג שהילד מתעורר מהצלחות שהוא כן קם, גם המאחר הכרוני קם בזמן לפעמים, לקחת את הזמנים האלו ולפאר ולרומם אותו עבור זה, וכל שכן אם הוא לא מאחר כרוני שקל יותר למצוא הזדמנויות כדי לתת לו כח ותעצומות.

וכעת נלמד תובנות נוספים שלא חייבים כולם להמצא אצל ילדינו.

שיחה: בראש ובראשונה לשוחח עם הילד מראש, לשתף אותו בסוגיה. לקבוע איתו יחד כללים וסדרים, מתי הולכים לישון, מתי קמים. הבוקר הוא לא הזמן לחינוך או לגערות, דווקא הזמן למסקנות שדיברנו עליהם.

הרגלי שינה: להקפיד עד כמה שאפשר לשעת שינה קבועה, להיזהר מקפאין לפני השינה או דברים שיגרמו לחוסר חשק בשינה, זהירות ממצב רוח ירוד, ילד שנרדם מתוך תחושה שהוא לא רצוי. השינה שלו טרופה, לא מספקת את הגוף, וזה מזיק לבוקר ולכל היום. ולשים לב לכל המסביב שיוכל לישון בזמן המוסכם מראש.

מסך: המחקרים מגלים ששימוש במחשב/נגן וכדומה גורם לחוסר שינה איכותית, בשל פליטת אור כחול, המדכא את הפרשת ההורמון מלטונין האחראי על השינה, וכן בשל גירוי מוחי והתרגשות מתוכן דיגיטלי, המלצת הרופאים ששעה לפני השינה לא לצפות בשום מסך.

בשבוע הבא אי"ה נמשיך להביא עוד תובנות.

אומנות האהבה

הרב רפאל אוהיון
 מרצה ומטפל זוגי

אני כאן לצמיתות

שלוש שנים אחרי החתונה, היא אמרה לו משהו שהפתיע אותו: "אני מרגישה שאתה עדיין לא באמת פה. כאילו אתה סתם מבקר." והוא לא הבין. "מה פתאום? אני גר פה! אני חוזר הביתה כל יום!" "נכון", היא אמרה. "אבל זה לא הבית שלך. זה הבית שלי, ואתה גר פה."

והוא ידע שהיא צודקת.

למה יש זוגות שגרים ביחד שנים - אבל הבית לא מרגיש 'שלהם'? למה אחד מבני הזוג מרגיש כאילו השני "עדיין לא החליט"?

הכלי יקר מביא משל מדהים על מתן תורה והקמת המשכן. מתן תורה זה כמו אירוסין - הקב"ה קישר את עצמו לישראל. והקמת המשכן, עשרה חודשים אחר כך, זה כמו הנישואין - "נמסרו ישראל להקב"ה ככלה לחתן". אבל השאלה: למה הקב"ה מנה את העם רק שלושים יום אחרי הקמת המשכן?

והתשובה: כי דירת קבע לא נוצרת ביום אחד. צריך שלושים יום כדי שזה יהפוך מ"ביקור" ל"דירה קבועה". השכינה ירדה באחד בניסן, אבל רק אחרי שלושים יום - כשברור שזה לא זמני - אז זה נחשב "דירת קבע".

וזה בדיוק מה שקורה בזוגיות. יש זוגות שמתחתנים, גרים ביחד, אבל בלב - עדיין לא החליטו. הוא עדיין שומר לעצמו "תכנית מילוט" - אם זה לא יעבוד, יש לאן לחזור. היא עדיין לא שמה את כל הביצים בסל הזה. זה נשמע כמו "זמני" - לא "קבע".

החוקר סקוט סטנלי גילה משהו מדהים: יש זוגות ש"גולשים" (sliding) לתוך מחויבות - הם פשוט נסחפים עם הזרם, עוברים לגור ביחד בלי החלטה מודעת. ויש זוגות ש"מחליטים" (deciding) - הם בוחרים במודע להתחייב. והמחקר מראה: הזוגות שהחליטו במודע - הרבה יותר מרוצים ויציבים. למה? כי החלטה מודעת יוצרת תחושה של "דירת קבע". ובלתי החלטה - הכל מרגיש זמני.

ואז הבית לא מרגיש בית. הזוגיות לא מרגישה יציבה. כי בלב - אף אחד לא באמת החליט.

דירת קבע זה לא רק להיות במקום. זה החלטה. זה להגיד בקול רם: "אני כאן. זה לא זמני. אין תכנית מילוט. זה הבית שלי. את/ה זה המקום שלי."

היא אמרה לו: "אני צריכה לדעת - זה הבית שלך? באמת?" והוא הבין. למחרת הוא חזר עם קרטון, פרק את כל הדברים שלו מבית ההורים, תלה תמונות, סידר את הספרים שלו על המדף. והיא ראתה. עכשיו זה דירת קבע.

טעמי • המקרא

הרב אלדד נגר

מנהל רוחני בישיבת "יגל ליבי"

והזר הקרב יומת

בפרשתנו התורה מצווה אותנו, שלכל שבט יהיה מקום חניה ודגל משלו, ובני לוי חונים סביב המשכן, והם האחראים בזמן נסיעות, לפרק ולהקים את המשכן. והתורה מוסיפה שאם יבוא זר דהיינו מישהו שאינו משבט לוי, ויצטרף לפרוק או להטעין יענש, וזו עבירה, וצריך להבין הרי לפרק ולהקים את המשכן, זה דבר מאוד גדול ומקודש, ומה מפריע אם בא אדם שאינו שבט לוי ורוצה גם להתקדש? התשובה היא שגם כאן באה תורתנו הקדושה ומעצבת לנו את הנפש בצורה מאוזנת וטובה, ונותנת שלוה ורוגע פנימי, וממילא כח לחיות את החיים נכון ונעים. ונסביר- מה המניע של האדם בנפש פנימה, לקחת מצוה

שציוו מישהו אחר, נראה לאדם שזה משום שהוא רוצה להוסיף קדושה, אבל האמת היא שהוא רוצה להוסיף קדושה? לרוב זה מפני שאינו מרגיש מספיק קדוש במצוות שלו, דהיינו ה' ציווה כל שבט איפה להחנות, איזה דגל יהיה לו, ובא אחד שלא מרגיש מספיק קדוש בזה, ולכן יש לו תחושת חוסר והוא מחפש להשלים אותה, אז הוא לוקח מצוות של אחרים, ובא הקב"ה ואומר לו "יהודי יקר אתה לוקח מצווה אחרת לא בגלל שאתה מעריך אותי, אלא זה לגאווה שלך, כי אם אני הקב"ה קדוש בעיניך אז כל ציווי שאני מצווה ואתה עושה, אתה תרגיש קדוש ומרומם. ואם אינך מרגיש כך, מוכח שאני לא מספיק בעיניך, ותחושה זו מייצרת לאדם קנאה, וחוסר שמחה וסיפוק במי שאנחנו. וזהו יסוד אדיר יהודי יקר- האם אתה מרגיש קדוש במי שאתה? אשה יקרה את מרגישה עבודת ה' בגידול הילדים, האם אנו מרגישים שלעשות את ציווי ה' זה דבר גדול וקדוש, לצערנו לרוב לא! וזה מייצר חוסר רוגע בנפש ותחושת חיפוש מתמדת, שאני לא מספיק טוב, וצריך לקחת על עצמי יותר. ומכאן מתחיל המון קלקול בחיים, לכן מצווה התורה לא לקחת מצוות של מישהו אחר, אלא תרגישו סיפוק במצוות שלכם.

ניצחון של שבת

מערכת הבחירות ל"ועד הקהילה" בעיר בריסק הגיעה לנקודת רתיחה. מן העבר האחד ניצבו היראים - שלוחי הרב מבריסק זצ"ל, שדאגו לחינוך טהור ולשמירת המסורת. מולם התייצבה רשימה של עוקרי דת, ששמו להם למטרה לקעקע את חומות הקדושה בעיר. תוצאות הבחירות היו גורליות והמאבק היה מוחת וסוער.

ביום שישי, רגע לפני פתיחת הקלפיות, הגיע הקרב לשיאו. פעילי הרשימה החרדית הדפיסו פשקווילים חריפים המציגים את סכנות הצד השני. אלא שהמדפיס החמדן הדליף את התוכן ליריבים, והללו מיהרו להדפיס בתגובה מודעות השמצה ארסיות נגד הרב ונציגיו.

התכנית של שני הצדדים היתה זהה: להדביק את המודעות ממש עם כניסת השבת, כשכבר לא תהיה שהות להסירן.

בצהרי יום שישי הובאו המודעות אל הרב מבריסק לאישור אחרון. הרב עיין בהן, נטל את הערימה כולה, ונעל אותה בחדרו.

"השבת מתקרבת", הסביר הרב לפעילים המומים, "בלהט העשייה, המדביקים עלולים להיכשל חלילה בחילול שבת. לכן לא נדביק את המודעות!".

"אבל היריבים שלנו ידביקו!", זעקו הפעילים בייאוש, "בגלל זה אנחנו נפסיד בבחירות!".

הרב נותר בשלוות נפשו ואמר: "אנחנו נפסיד אם נדביק! אנו כפופים להלכה. ההצלחה? היא מסורה אך ורק בידי שמיים".

עם כניסת השבת, יצאו יהודי בריסק לבתי הכנסת וגילו את קירות העיר מושחרים ממודעות הנאצה נגד רבם הנערץ. אילו השמצות, אילו גינויים, אילו הכפשות... על מה ולמה?!

התברר, שאלו פעילי היראים היו תולים את מודעותיהם, הציבור היה רואה בכך סתם "קרב פוליטי". אך כעת, משראו מתקפה פראית וחד-צדדית ברב ללא כל התגרות - הקהילה כולה התקוממה. הזעזוע העמוק תורגם לקולות בקלפי, והרשימה של הרב זכתה לניצחון היסטורי וסוחף.

נקודה למחשבה: מנהיגות אמיתית ויראת שמיים נמדדות ביכולת לצעוד בדרך האמת, ללא פשרות - גם כשההיגיון והלחץ החברתי זועקים אחרת. כשאנו מוותרים על "תגובה מוחצת" או על ניצחון מדומה רק כדי לשמור על ההלכה ועל רצון ה' - אנחנו לעולם לא נפסיד. אדרבה, אנחנו מפנים מקום להשגחה העליונה להילחם את מלחמתנו, ולהעניק לנו את הניצחון האמיתי.

כמו שאמר הקב"ה: "שמעו לי - שאין אדם שומע לי ומפסיד!" (דברים רב ד, ה).

מחבואים עם בורא עולם

לא נדיר שבני אדם עוברים תקופות מורכבות במהלך חייהם ושואלים: איפה בורא עולם? חלילה, יתכן שהוא כבר לא רואה אותי? יתכן מאוד שחלק נכבד מהקוראים ירגישו אינחות כאשר יקראו משפטים שכאלו. אך מה לעשות ששמעתי משפטים מהקטגוריה הזו לא פעם ולא פעמיים. אנשים במערכת זוגית בעייתית, כאלה ששקועים בחובות ענק, אחרים שמתמודדים עם בעיות רפואיות מורכבות - מגיעים למקום כואב שכוה, שבו הם חושבים שאולי, חלילה, בורא עולם כבר לא משגיח עליהם.

הסברים יש בשפע, אך תשובה מספקת לטענות כאלה חיפשתי במשך תקופה ארוכה. ובורא עולם, בסיעתא דשמיא גדולה, נתן לי להבין זאת בדרך מיוחדת. באחת הפעמים שבהן שיחקתי עם בתי הקטנה במשחק המחבואים המוכר, שמתי לב לנקודה סופר-מרתקת. כשהגיע תורה להתחבא ותורי היה לאתר אותה, היא פשוט נעמדה לא רחוק ממני ושמה את הידיים שלה על העיניים - מה שכמוכן מנע את ראייתה. בתחילה לא בדיוק הבנתי למה היא עושה זאת ומה הקשר, הרי היא אמורה לרוץ ולהתחבא במסגרת המשחק.

אבל אז נפלה בי, בסיעתא דשמיא, התובנה הכל כך עוצמתית הזו. הבנתי שאם אכנס כרגע לתוך מהלך החשיבה שלה, אבין שהיא חושבת שבזמן שהיא לא רואה אותי - כנראה שגם אני לא רואה אותה. התובנה הזו גרמה לי לטלטלה עמוקה. מצד אחד, ברגע הראשון זה הצחיק אותי, שהרי זו חשיבה ילדותית מאוד וחסרת הבנה. אבל מצד שני, במחשבה שנייה, נזכרתי בכל אותם אלו שטענו בפניי: "אולי בורא עולם לא רואה אותי".

ואז, תוך כדי משחק המחבואים, הכל התחבר לי כמו פאזל מושלם.

גם אנחנו לפעמים לא רואים את בורא עולם. אנחנו מסתירים לעצמנו את הראייה, ודווקא אז אנחנו חושבים שאם אנחנו לא רואים אותו - אולי גם הוא לא רואה אותנו. אבל יתכן מאוד שבורא עולם מביט ומרגיש בדיוק את מה שהרגשתי מול בתי: היא מסתירה את העיניים ובטוחה שאני לא רואה אותה. ואנחנו, הילדים של בורא עולם, מסתירים את העיניים - ובוכים ואומרים: אולי אבא לא רואה את המצב שאנו עוברים. נשאר לנו רק קצת להתבגר, לגדול מעט, ולהבין שאבא לא סוגר את העיניים.

במשפט אחד שמסכם הכל זעק רבנו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א:

"וְאֶפְלוּ בְּהִסְתָּרָה שְׁבִתוֹ הַהִסְתָּרָה - בּוֹדְאֵי גַם שֵׁם נִמְצָא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. גַּם מֵאֲחֻרֵי הַדְּבָרִים הַקְּשִׁים הָעוֹבְרִים עָלֶיךָ - אֲנִי עוֹמֵד".

שבת שלום

חפשו בגוגל "סיפורי צדיקים ענפים" ותהנו מצפייה קסומה

זה כבר סיפור אחר

"סיפורי צדיקים" היא סדרת אנימציה חדשנית בהמשכת - AI, עם תוכן חינוכי, ערכי ורוחני שילדים יאהבו והורים יוכלו לסמוך עליו.

ככה מרמים את הקב"ה

יש לי תלמיד מתוק מאוד שמגיע קבוע מפתח תקווה. יום אחד הוא בא אליי ואמר:

"הרב, כל החברים שלי מתחילים להתחתן. אני כבר בן 25 ואף פעם לא יצאתי לשידוכים".

לקחתי לו את היד ואמרתי לו: "בוא נעשה הסכם. אני לוקח על עצמי להתפלל עליך כל יום, בלי נדר. אני רק בשר ודם, אבל אני אקרא את השמיים בשבילך. אבל אתה חייב לעזור לי, לעזור לך... מעכשיו אתה מגיע לשיעור תורה נוסף באופן קבוע! סך הכל שעתיים לימוד תורה. אם תתמיד בזה - בעזרת ה' יפתח לך המזל."

אני לא יודע מה יהיה, רק בורא עולם יודע מה יזמן, אבל אנחנו נעשה את המאה אחוז שלנו".

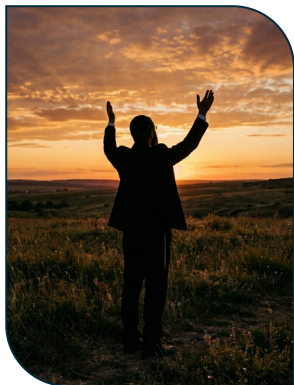
הוא לחץ לי את היד ואמר: "יש הסכם". מאותו רגע הוא התחיל להגיע קבוע - בימי ראשון ורביעי. כל שבוע, בלי לפספס. אחרי קצת יותר מחודש הוא בא אליי וסיפר לי, שבמקום העבודה החדש שלו הוא פגש מישהו, והם התחילו לצאת. שמחתי איתו מאוד והודיתי לבורא עולם. אבל שמתי לב למשהו. מהרגע שהם התחילו לצאת, הוא כבר לא הגיע פעמיים בשבוע לשיעורים... הוא כבר לא הגיע בכלל.

והבנתי משהו חשוב, וזה קורה להרבה אנשים - כשאנחנו צריכים משהו - זוגיות, שלום בית, פרנסה - אנחנו מקבלים על עצמנו קבלות ומתקרבים לבורא עולם. אבל ברגע שקיבלנו את מה שרצינו, לפעמים אנחנו שוכחים אותו.

ופה המסר:

עם בני אדם אפשר לעשות 'קומבינות', אבל לא עם בורא עולם...

מה שהוא נתן - הוא גם יכול לקחת. לכן צריך לזכור אותו גם אחרי שהברכה כבר הגיעה.

חירוק לנוער

הרב דוד פריוף
ראש "מרכז התחברות" ר"ג
תשועה ברב יועץ

שאלה: כבוד הרב אני בן 16 ומרגיש מאוד נחות כלפי החברים שלי, איך אני יכול להגיע לבטחון עצמי?

תשובה: שאלה חשובה!

בטחון עצמי זה הדבר הכי חשוב לצמיחה, ובמיוחד בגיל שלך, וצריך לעבוד על זה מאוד קשה! כי אם אתה תאמין שיש בך את היכולת להגיע רחוק, אתה תתאמץ לעשות את זה, ותצליח! ואם חלילה להיפך, כמעט בלתי אפשרי להצליח ולהתקדם.

ותדע, אף אחד לא נולד עם בטחון עצמי (מושלם)! כל אדם צריך לעבוד על זה, מי יותר ומי פחות.

ולמעשה, אבן היסוד לבטחון עצמי הוא: הבטחון בה! ברגע שאתה יודע שה' אוהב אותך אהבה גדולה ועצומה שאין לה התחלה ואין לה סוף, וכל חלום שלך יכול להפוך למציאות, מכיון שבורא עולם עמוד מאחוריך בכל צעד ושעל, אזי היכולות שלך הפיזיות או האינטלקטואליות כבר לא רלוונטיים, מכיון שאתה אחראי רק לחלום ולרצות ובורא עולם מבצע. וככל שהבטחון בה' יהיה ברור ומוטמע בך, כך הבטחון העצמי יגדל ויפרח בתוכך.

דבר שני ולא פחות חשוב: אתה צריך לבחור משהו שאתה אוהב ולהיות בו טוב! כלומר, אם אתה בישיבה, תשקיע הרבה בלימוד הגמרא! תיקח לך פרויקט ללמוד טוב את שפת התלמוד, כך שכל גמרא שיתנו לך, תדע לפרק אותה לגורמים תוך כמה דקות (זה לא קשה). או אם אתה אוהב הלכה, תיקח פרויקט להיות טוב בהלכות ציצית (לדוגמה) מקצה לקצה.

וכן, אם אתה בתיכון, תיקח את אחד המקצועות שאתה מתחבר אליהם ותתמקצע בו לקצה גבול היכולת שלך.

ברגע שאתה תהיה טוב במשהו אחד, אתה בעצם מוכיח לעצמך שבורא עולם איתך, ואם הוא נתן לך יכולת לכבוש יעד כזה או אחר, הוא יתן לך עוד הרבה כוחות לכבוש עוד יעדים חשובים בחיים שלך.

דבר אחרון: אתה לא מתחרה באף אחד! היכולות שלך לא עומדות במבחן מול שום אדם, אלא כלפי עצמך בלבד! בורא עולם ברא אותך איך שאתה, ובדיוק ככה הוא אוהב אותך! ולכן תנסה לעשות דברים לעצמך, בלי לפרסם לאף אחד, כדי להתרגל ולהיגמל מהצורך לציונים מאנשים, ולחיות יותר את עצמך כפי שאתה. בהצלחה.

ניתן לשלוח שאלות לרב בנושא < anafeam3@gmail.com

לחשוב על השכר

שבת שלום, חברים אהובים!

רוצים לדעת סוד קטן שעוזר לנו לקיים מצוות בשמחה? המשנה אומרת: "וְהָיָה מְחַשְׁבֵּי הַפְּסֵד מְצֻוָּה כְּנֶגְדֵי שְׂכָרָה..." - חשבו תמיד: כמה אני מפסיד אם אעבור על מצווה, וכמה אני מרוויח אם אקיים אותה.

כשאנחנו מבינים את השכר האמיתי של המצווה, גם הקושי מול היצר הרע נהיה קל יותר. פתאום, מה שנראה קשה הופך למה שמספק ושמח לעשות.

לפעמים אנחנו מרגישים שאין לנו כח לקיים

הרב יהונתן פרטוש
רב בישיבת "יגל ליבי"
וראש מדרשיית ענפים ב"ב

מצווה - אבל האמת היא שלא מדובר בכח או ביכולת, אלא בהבנה של כמה זה באמת שווה לנו. ברגע שאנחנו רואים את הערך האמיתי של כל מצווה, כל קיום שלה הופך לכיף, לשמחה ולעונג.

השבוע, ננסה לחשוב לפני כל פעולה: "כמה זה שווה לי? מה אני מרוויח? ומה אני מפסיד?" - זה כח קטן, אבל הוא עושה הבדל גדול בדרך שלנו לשרת את ה' בשמחה.

שבת שלום ומבורך

עלילות יגל וסבא דניאל

תקציר מעמוד 2:
 הקנאה של יגל באורי רק גוברת, והוא מחליט להוכיח לכולם שהוא המנצח הבלעדי בתחרות! במקום להקשיב לעצת סבא, היצר הרע גורם ליגל להעליב את אורי במסדרון בית הספר...

באמת אנחנו מבטאים רגשות...

אוי... הוא בוכה בגלל... למה הייתי כל כך רע?

מה עשיתי ליגל שהוא כל כך כועס?

אפא, אני לא הולך לתחרות. אם היצירה שלי תנצח, יגל ממש ישנא אותי.

אל תוותר על הכשרון שלך, אורי. אבא ואני נבוא ונהיה לצדך.

היצירה של אורי כמעט מוכנה...

איך יגל יגיב עכשיו?...

ואו... איזו יצירה צנקית! יכול להיות שאני באמת אפסיד!?

נראה אותך דו"ח

חידה
 באיזה יום נפטר דוד המלך?

תשובה מפרשת ויקרא

הילד/ה הזוכה נתנאל רמון ממודיעין עילית

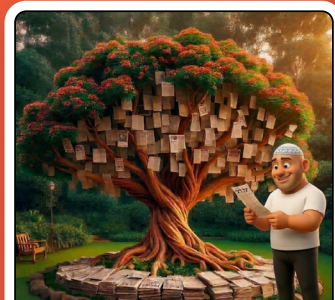
יודעים את התשובה? שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

היחיד שעושה סדר בממלכת הפיצוחים

הם ישנים בכל מצב

באתי כדי ללמוד תורה

אמרים עם גל וליבי

שבת שלום וכמעט חדש טוב ומברך ילדי ישראל הצדיקים.
 איך הזמן חולף מהר... אנו בשבוע הבא בעזרת ה' נחגוג את החג החשוב ביותר לעם ישראל, ולכל יהודי בעולם, חג שבו נהיינו לעם סגולה, לעם הנבחר והאהוב של ה'.

גל: והשנה יש לנו הלכה מעניינת שאנו חביבים לזכור.

ליבי: פונתה למצות 'ערוב תבשילין'?

גל: יפה מאד ליבי, ידעת מה רציתי לומר לילדים שקוראים אותנו כעת, זוהי מצוה שאנו צריכים לקיים מתי שחג יוצא ביום ששי, וכדי שנוכל לבשל בחג לכבוד שבת, צוו עלינו חכמים לעשות 'ערוב תבשילין'.

ליבי: ואיך עושים 'ערוב תבשילין'?

גל: לוקחים לחמניה וביצה (שהם נקראים תבשילין), ביום חמישי מברכים על ערוב תבשילין. וטוב לאכול את הערוב תבשילין בשבת, באחת הארוחות.

גל וליבי: מקוים שהחכמתם ונהניתם. שיהיה לכם חג שמח ושנקבל כלנו באהבה ובשמחה את תורתנו הקדושה.

שבת שלום ומברך

שאין עוד אף אחד בעולם בדיוק פמונו. לכל ילד וילדה יש תפקיד מיוחד שרק הם יכולים למלא. השם אמר לנו: "בספירה שלי, לכל אחד יש שם ומקום. אל תרגיש שאמה 'קטן' מדי". השם מבקש שנרגיש חשובים (כי הוא בחר בנו), אבל גם שנהיה צנועים כמו המדבר, כדי שנוכל תמיד להמשיך ללמוד, לעזר לאחרים ולגדל להיות יהודים טובים יותר.

שבת שלום ומברך!

פרשת שבוע אורח

פרשת במדבר

בפרשה שלנו, פרשת במדבר, אנחנו מתחילים ספר חדש בתורה. הפרשה פותחת בצווי של ה' יתברך למשה רבנו, לספר את כל בני ישראל במדבר סיני.

משה עובר משבט לשבט וסופר כל אחד ואחד.

אולי תשאלו: למה לספר? הרי ה' יודע הכל, הוא בטח יודע בדיוק כמה אנשים יש?

התשובה היא שה' סופר אותנו, כי אנחנו יקרים לו מאוד. תחשבו על ילד שיש לו אסף של גלות נדירות או קלפים מיוחדים - הוא סופר אותם שוב ושוב, לא כי הוא שכח כמה יש לו, אלא כי הוא כל כך אוהב אותם. כל ספירה היא כמו נשיקה מאלקים. ה' רוצה להראות לכל אחד מאתנו: "אתה לא סתם עוד מישהו בקהל, אתה עולם ומלואו!"

עוד דבר מעניין, התורה נתנה דוקא במדבר. המדבר הוא מקום שקט, פתוח ושייך לכלם. הוא לא מתגאה בכנינים גבוהים או בזהב. כדי לזכות בתורה, אנחנו צריכים להיות קצת כמו מדבר - להנמיך את הגאווה, להיות מוכנים להקשיב וללמוד מכל אדם. כשאדם חושב שהוא כבר יודע הכל, אין לו מקום להכניס דברים חדשים. אבל כשהוא "פתוח" כמו המדבר, התורה יכולה להכניס ללב שלו.

ילדים יקרים, השם רוצה שינדע

מצאו 10 הבאים

מהו

הפסוק למסעך בפראה

הילד/ה הזוכה
ישראל כהן
מבני ברק

תשובה מפרשת ויקרא:
"וטבל הפהו את-אצבעו בדם"

יודעים את התשובה
שלחו לנו לכתובת המייל ואולי תזכו בפרס
anafeamalon@gmail.com

וספר לו שמישהו הלשין על הרב שיש לו כלים וחפצים יקרים, והמלך צריך הרבה כסף כדי להלחם במלך צרפת.

לכן צוה המלך על כל השוטרים לחפש כלי כסף וכלי זהב אצל אנשי העיריה.

"וכדי שהרב לא יטרח לחפש מקום להחביא את הרכוש - הלכתי בעצמי ולקחתי את הכלים היקרים מבית הכנסת שבביתו של הרב, והחבאתי אותם אצלי".

מיד הבין רבי משה סופר את התעלומה הגדולה שנפתרה, והודה לה' ששלח שליחים טובים להציל את רכושו של רבו נתן אדלר.

שבת שלום ומברך

סיפורי צדיקים

התעלומה שנפתרה

רבי נתן אדלר היה רבו של רבי משה סופר, בעל ה"חתם סופר" וצ"ל, ונבחר לכהן כרב בעיריה בוסקוביץ.

כשהגיע לעיריה קבל את פניו הגאון הגדול רבי שמואל קעלין הלוי וצ"ל, בעל ספר "מחצית השקל", שהיה זקן ומבוגר מאד.

הם התידדו זה עם זה והיו עוסקים רבות בפלפולי הלכה.

לרבי אדלר היה בית כנסת בתוך ביתו, ושם היו ספרי תורה וכלי כסף יקרים ביותר. על ספר התורה היה מנח לא פחות מכתר גדול שהיה עשוי מזהב.

לילה אחד, בשעה מאחרת מאד, הבחין תלמידו של רבי אדלר - רבי משה סופר - שהגאון בעל ה"מחצית השקל" נכנס לבית הכנסת, לוקח משם את כלי הכסף והזהב היקרים, מכניס אותם לתוך שק גדול ויוצא לביתו.

התפלא מאד למה עשה זאת, אך האמין שגאון גדול כזה יודע מה הוא עושה.

למחרת, בשעת הצהריים, הגיעו לביתו של רבי נתן אדלר שוטרים ואמרו שמישהו הלשין שיש לו חפצים יקרי ערך, וצריך למסרם לארמון המלוכה. הם בקשו לבדק את ביתו.

רבי נתן נבהל מאד ולא ידע מה לעשות, אך האמין שה' יעשה לו נס. ובאמת - השוטרים לא מצאו כלום!

אחרי שיצאו השוטרים ספר לו תלמידו רבי משה סופר שראה בלילה את הגאון בעל "מחצית השקל" לוקח את כלי הכסף והזהב לביתו.

הלכו השניים לביתו של בעל "מחצית השקל", הודו לו שהציל להם את כל הרכוש, ושאלו אותו כיצד ידע על כך.

ענה להם שיום אחד לפני כן פגש את אחד השוטרים, שהיה חבר שלו,

נפלאות הבריאה

שמואל קוריב

צבוע

בעולם הטבע יש בעלי חי מיחדים שנבראו בחכמה רבה על ידי הקדוש ברוך הוא. אחד המיחדים בהם הוא הצבוע.

הצבוע הוא בעל חי טורף החי באזורים רבים באפריקה ובחלקי אסיה.

לצבוע גוף חזק ורגלים קדמיות ארוכות מהאחוריות. לכן גבו נראה משפיע קצת. פניו רחבות והלסת שלו חזקה מאד.

בעזרת הלסת החזקה שלו הצבוע יכול לשבר גם עצמות קשות. כח זה עוזר לו לאכול כמעט את כל חלקי הטרף.

רבים חושבים שהצבוע רק אוכל פגרים, אבל באמת הוא גם ציד טוב. לעתים הצבועים צדים ביחד ומשתפים פעולה כדי לתפוס בעלי חיים.

הצבועים חיים בקבוצות הנקראות להקות. בתוך הלהקה הם מדברים זה עם זה בקולות שונים. לפעמים הקולות נשמעים כאלו הם צוחקים.

לצבוע יש גם חוש ריח מחדד מאד. בעזרתו הוא מסגל לאתר מזון מרחוק.

בטבע לצבוע יש תפקיד חשוב. כשהוא אוכל פגרים של בעלי חיים הוא מנקה את הסביבה ומסייע לשמר על אזור הטבע.

כך אפלו חיה שנראית לפעמים משונה ממלאת תפקיד חשוב בעולם. כל הבריאה מזכירה לנו את חכמת השם יתברך שברא עולם מלא נפלאות.

☎ 03-8000-770

מלא סובה לך מזל גם להם.

ימים של צער. אבל גם של חסד, אהבת חינוך, והזדמנויות נדירות לתקן.

היו שותפים במצווה אדירה ובתרומה חד פעמית
200 איש יזכו לארוחה חמה בזכותכם ←

**השיעורים
הקבועים
של הרב
יגאל כהן**

מוזמנים לשיעורי אמונה והלכה
במדרשת פסגות

📍 רח' גליס 37 בפ"ת | 🕒 19:30 | 📅 ימי ראשון ורביעי

📞 058-7736363 | 📱 לבירורים בוואטסאפ

**יגל ליבי
בינשולעתך**

סידור "יגל ליבי" עם אימרות חיזוק
של מו"ר הרב יגאל כהן שליט"א

רק ב-50 ₪ בלבד!

📄 | 📞 03-8000-770 או חייגו

**תורמים ומאירים
את העולם**

תרמו עכשיו לפעילויות הרב

- מרכז תינוקות** - מטרנות ומוצרים חיוניים לתינוקות
- סמטרי קירוב** - שבתות חיזוק לקרוב רחוקים
- המסעדה** - סיוע בארוחות לנזקקים
- 24 שעות קו הלכה** - ושיעורים בטלפון
- 180 אברכים** - לימוד תורה בכולל
- שידורים חיים** - לזיכוי הרבים בכל רשתות המדיה
- "יגל ליבי"** - ישיבה לבעלי תשובה
- מחסן החסד** - חלוקת סלי מזון
- מדרשויות לנוער** - מסגרות חיזוק

רוצים להיות שותפים? חייגו < 03-8000-770

ניתן לקבל את העלון במייל: anafeam3@gmail.com

עורך לשוני: אביתר הלל | ניקוד: שמואל קורייב | עימוד ועיצוב: עינב בשארי

להקדשת העלון חייגו < 03-8000770

- 🕯 נר תמיד
- לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה | אסתר בת חנוך ועזריה
- לעילוי נשמת
- להצלחת אלחנן בן הלן
- להצלחת
- לזיווג הגון חיים בן חיה אביגיל
- להצלחת סיון בת יפה והילדים